

KOSTOLIANSKE POHLADY

ROČNÍK XVIII.

ČÍSLO 2

AUGUST 2012

DNES V ČÍSLE

■ Vysporiadajte si pozemky	4
■ „Gulášistov“ pribúda	6
■ Oživme tradičné jarmoky	7
■ V septembri dovidenia!	9
■ 3x Titanic	10 – 11
■ Turnaj prípraviek	12

Máme nových nájomníkov

V júni tohto roka sme odovzdali do užívania ďalších 28 nájomných bytov. Za posledných desať rokov bol práve tento bytový dom najväčší, ktorý sme v obci postavili. Na slávnostnom otvorení sa okrem budúcich nájomníkov zúčastnili aj zástupcovia Štátneho fondu rozvoja bývania, Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR a Krajského stavebného úradu v Trnave.

Pásku slávnostne prestrihli starosta obce s hosťami, ktorí si prezreli bytové aj nebytové priestory stavby. Už prvého júna sa teda začali prvé sťahovania nových nájomníkov do odovzdaných bytov. V súčasnosti sú už vyštavané parkoviská, prístupová komunikácia aj verejné osvetlenie. Všetky práce vykonala firma Jomastav, s. r. o., v dohodnutom termíne, vynikajúcej kvalite a predovšetkým k spokojnosti nájomníkov.

(Pokračovanie na 2. strane.)

● Pred slávnostným prestrihnutím pásky pri odovzdaní bytového domu.

● Ku každému bytu prislúcha jedno parkovacie miesto.

Za pálenie bude pokuta!

Obecný úrad vo Veľkých Kostoľanoch vyzýva občanov, aby nespalovali vo svojich dvoroch, záhradách či iných priestranstvách žiadny komunálny a iný odpad.

V tomto roku sme zaznamenali prípad spaľovania plastových fliaš a igelitových vriec, ktoré spôsobujú okrem znečistenia ovzdušia aj zdravotné problémy u ľudí, pretože sú vysoko karcinogénne. Apelujeme

na občanov, ktorí takýto odpad spaľujú, aby sa nad sebou zamysleli. Veď aj ich deti tu žijú a dýchajú tieto nebezpečné plynné látky. Alebo im nezáleží na ich zdraví? Ak ani toto nimi nepohne, potom ich už len môžeme poľutovať a postupovať právnou cestou. Pokuta za nelegálne likvidovanie odpadu, či už spaľovaním alebo vývozom, je až do výšky 166 eur.

- OcÚ -

POZVÁNKA

Remeselnícky jarmok

Obec Veľké Kostoľany
pozýva všetkých občanov na

3. REMESLNÍCKY JARMOK,

ktorý sa uskutoční 1. septembra 2012
na parkovisku za domom kultúry.

PROGRAM

10.00 – 11.30 hod.

Dychová hudba Rovina

11.30 – 13.00 hod.

Skupina Plastik Duo

13.00 – 14.30 hod.

Gizela Oňová

14.30 – 16.00 hod.

Country skupina Jako kedy

16.00 – 17.30 hod.

Dychová hudba Nedanovčianka

18.00 – 19.30 hod.

Kapela Black and white

20.00 – 21.00 hod.

Samo Tomeček

21.00 – 23.00 hod.

Country skupina Neznámi

Súčasťou jarmoku bude opäť súťaž vo varení gulášu. Záujemcovia, ktorí majú chuť a odvahu, sa môžu prihlásiť na obecnú úradu. Podmienkou ostáva, že všetky suroviny a kotlinu si zabezpečí každé súťažné družstvo. Tešíme sa na vašu účasť.

Všetci občania našej obce a hostia budú srdečne vítaní!

- OcÚ -

KRONIKA OBCE

Jubilanti

60 rokov

Lubomír Bartovič
Marta Čapkovičová
Jozef Čeliga
Ol'ga Filinová
Emília Jamrichová
Ján Križan
Peter Mrázik
Jozef Orihel
Marián Šupa
Peter Troják
Anna Trojáková

65 rokov

Anna Augustínová
Michal Čúzy
Helena Filinová
Jolana Fodorová
Jozef Hanzel
Marta Koreňová
Justína Mátyusová
Mária Mišíková
Anna Pavlovičová
Jozef Polčík
Emília Porubská
Eduard Skribčák
Ing. Štefan Stanko
Milan Štefánek
Anna Toráčová

70 rokov

Viliam Duda
Anna Hovorková
Emil Kolarovič
Anna Kolarovičová
MUDr. Ivan Sviežený

75 rokov

Peter Magula
Anna Prvá

80 rokov

Mária Bačíková
Marta Gajarská
Mária Hanzlová
Michal Kmeťo
Filoména Mesičková
Rudolf Orihel

85 rokov

Agneša Bučková
Adela Kašáková

91 rokov

Jozef Jelínek

98 rokov

Augustín Bartovič

Narodili sa

Marko Nagy
Adam Bučány

Manželstvo uzavreli

Simona Hercegová a Peter Gajdoš
Jana Pallayová a Marcel Mišák
Michaela Duchajová a Lukáš Kadliček
Mária Búšová a Tomáš Gula

BLAHOŽELÁME!

Máme nových nájomníkov

• Bytové priestory si prezreli okrem budúcich nájomníkov aj pracovníci Štátneho fondu rozvoja bývania.

(Dokončenie z 1. strany.)

Ďalšou akciou, ktorú na profesionálnej úrovni realizuje firma Roman Hovorka, je výstavba chodníka pre telesne postihnutých občanov, či mamičky s kočíkmi, ktorí prichádzajú na obecný úrad. Nový prístupový chodník je pre mnohých aj starších občanov uľahčením vstupu do domu kultúry alebo na obecný úrad. Už dnes si ho pochvaľujú všetci, ako starší, mamičky s kočíkmi, či samotné deti. Pri hlavnom vstupe však zostáva ešte vymeniť dlažbu, pretože pôvodná je už niekoľko rokov premrznutá a zvetraná. Mala by byť vymenená za protišmykovú, ktorá uľahčí chôdzu v daždivom alebo mrznúcom období. Nové je aj schodisko s nájazdovou rampou pre kočíky pri zadnom vchode, nakoľko pôvodné sa po tridsiatich rokoch prevádzky doslova rozsypalo. Obidvom novým vstupom sa tak konečne po dlhých rokoch dostane svojej zaslúženej „renesancie“.

V tomto roku nás ešte čaká dokončenie panelovej cesty na zberný dvor a pokiaľ dostaneme opäť

nejaké finančné prostriedky, plánujeme v ňom zrealizovať kovový prístrešok na otvorené kontajnery.

Každý rok naša obec oživuje zeleň v obci výsadbou nových stromov, ktoré dotvárajú životné prostredie v dedine a upokojujúco pôsobia. Na jar tohto roka sme vysadili okrasné čerešne s veľmi zaujímavými ružovými kvetmi na Ulici Ľ. Štúra. Spolu s nimi bude celkový dojem dotvárať aj strom Slovanov – lipa, ktorá

• Chodník pre imobilných občanov do budovy obecného úradu.

• Nový vstup zo zadnej časti domu kultúry.

● Výsadba okrasných čerešní a lípy na Ul. Ľ. Štúra. Foto: Václav Hesko.

už o pár rokov bude možno dominantou tohto parku. Pri budove obecného úradu pracovníci Katelstavu, s. r. o., vysadili katalpy, ktoré budú vytvárať spolu s katalpami vysadenými pri ihrisku areálu školy peknú aleju. Zakúpenie a výsadba stromov nie je lacná záležitosť,

a preto nám zostáva už len dúfať, že si to uvedomia aj tí, ktorí nám pravidelne devastujú a ničia stromy a značky. Oprava a obnova nakoniec pôjde z peňazí nás všetkých, aj z ich peňaženky.

GILBERT LIŠKA, starosta obce

● Pohľad na severovýchodnú časť domu.

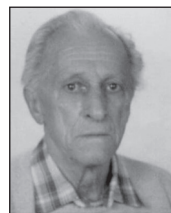
● Katalpy budú svojou korunou dotvárať vzhľad budovy.

KRONIKA OBCE

Rozlúčili sme sa

Miloš Škrha – 71 rokov
Emília Michalčíková – 92 rokov
Anna Schlosserová – 68 rokov
Mária Orviská – 75 rokov
Štefánia Verčíková – 83 rokov
Jozef Koloros – 53 rokov
Anna Beluská – 83 rokov
Michal Kotleba – 62 rokov
Ivan Bokor – 66 rokov
ÚPRIMNÚ SÚSTRASŤ.

POĎAKOVANIE

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom a známym, ktorí sa prišli rozlúčiť na poslednej ceste s našim drahým

MILOŠOM ŠKRHOM.

Opustil nás vo veku 71 rokov. Ďakujeme za slová útechy a kvetinné dary a zároveň ďakujeme pánovi kaplánovi Ing. Jurajovi Schindlerovi za dôstojnú rozlúčku. *Smútiaca rodina*

POĎAKOVANIE

Ďakujeme všetkým príbuzným a známym, ktorí dňa 25. júna 2012 odprevádzali na poslednej ceste našu drahú

MÁRIU ORVISKÚ,

ktorá zomrela vo veku 75 rokov.

Ďakujeme za slová útechy a kvetinné dary. Zároveň ďakujeme pánovi kaplánovi Jurajovi Schindlerovi za dôstojnú rozlúčku a odslúženie svätej omše.

Smútiaca rodina

SPOMIENKA

Dňa 8.8.2012 si pripomenieme piate výročie úmrtia nášho manžela, otca, dedka a brata

MILANA HANZELA.

Tí, ktorí ste ho poznali a mali radi, spomeňte si s nami.

Spomína celá rodina

INZERCIA

● Predám klietku pre kanárikov a zachované mahagónové dvere z trojizbového bytu. Lacno. Tel.: 0907 697 616

BLAHOŽELANIE

Dňa 22.6. sa dožil krásneho životného jubilea 98 rokov pán

AUGUSTÍN BARTOVIČ.

Všetko najlepšie, hlavne veľa zdravia a spokojnosti v rodine mu zo srdca želajú
dcéra Gabriela s rodinou,
synovia Miroslav, Dušan, Ľubomír, Marián
a nevesta Milka s rodinami,
12 vnúčat a 20 pravnúčat.

Výmena poslancov

Obec Veľké Kostoľany oznamuje občanom, že v zmysle volebného zákona prišlo k zmenám v zložení obecného zastupiteľstva. Poslanca MVDr. Miroslava Bernáta (KDH) nahradil Ľubomír Bartovič z rovnakej politickej strany. Poslankyňu Gabrielu Špankovú (ND) nahradil Miroslav Maco, nominant ĽS – HZDS.

- OcÚ -

OZ UPOZORŇUJE

Vysporiadajte si svoje pozemky

Obecné zastupiteľstvo V. Kostoľany upozorňuje občanov, aby si vysporiadali svoje nehnuteľnosti – pozemky pod domami, záhradami a podobne, ktorých vlastníkom je Obec Veľké Kostoľany. Podľa uznesenia OZ je možné tieto pozemky si od obce odkúpiť do konca roka 2012 v cene 3 € za 1 m². Uznesenie sa týka len pozemkov, ktoré občania dlhodobo využívali a platili za ne daň z nehnuteľnosti. Uznesenie neplatí pre stavebné pozemky. Od 1. januára 2013 bude cena za tieto pozemky uznesením OZ zvýšená.

- OZ -

Pripojenie na kanalizáciu je povinné!

Kanalizačná spoločnosť oznamuje všetkým občanom:

- ktorí sa pripojili na obecnú kanalizáciu bez súhlasu obce, aby napojenie urýchlili a požiadali OK, s. r. o., Veselé o podpísanie zmluvy o čistení a odvádzaní splaškových vôd,
- ktorí doposiaľ nezrealizovali pripojenie na obecnú kanalizáciu v časti obce, kde je kanalizačná sieť vybudovaná, aby urýchlili požiadali obec o pripojenie.

Občania, ktorí nie sú pripojení do obecnej kanalizačnej siete v časti obce, kde je vybudovaná a občania, ktorí sú napojení bez súhlasu vlastníka siete, pričom službu čistenie a odvádzanie splaškových vôd využívajú bezplatne a nezákonne, budú podľa platného zákona sankcionovaní.

OK, s. r. o., Veselé

V srdci obce stál krásny máj...

Stavanie mája je dlhoročnou tradíciou vo väčšine dedín či miest na Slovensku, ani my nie sme výnimkou. Pri našom stavaní mája sa pred rokmi prešlo od techniky k dávnejšiemu stavaniu pomocou ľudskej sily. Mládež so staršími a skúsenejšími, stavajú máj u nás spoločne. Je to naozaj krásna akcia, keď im

do toho ešte vyhráva naša dychovka Rovina. Opäť sme sa stretli s priateľmi a známymi, povzbudzovali sme pri stavaní, aj keď sa nám miestami až dych tajil a práve toto napätie nás tak zbližuje. Nechýbala dobrá muzika, víno, pagáče ani cukrovinky pre deti.

- r -
Foto: Ing. Július Hodál

Hody presne ako sa patrí

Tradične sa hody vo Veľkých Kostoľanoch konajú cez víkend vždy v najbližších dňoch po tom, ako má v kalendári meniny Vít. Nie nadarmo je patrónom miestneho kostola práve svätec toho mena. Tento rok to vyšlo – hodovalo sa od piatka 15. do nedele 17. júna.

Ale už v stredu sa na priestranstve za obecným úradom chystalo to najväčšie lákadlo pre deti – kolotočové atrakcie. Konečne v sobotu

sa kolotoče roztočili a rodiny s deťmi si mohli užívať radosti a vzrušenia z jazdy. V nedeľu k atrakciám pribudli aj stánky s rôznymi hračkami a výrobkami, v ktorých si mohol nájsť niečo pre seba každý, kto sa pristavil, deti, dorast, rodičia i starí rodičia... Tento rok po dlhšom čase sa počasie umúdrilo, spolupracovalo, bolo pekne a horúco a búrkové výstrahy meteorológov sa našťastie nepotvrdili. A tak sme si všetci hody naozaj užili, ako sa patrí.

- r -

● Hodové kolotoče priťahujú cez deň najmä deti, večer tinedžerov, ale neodolajú im ani mnohí dospelí...

Ďakujeme, mamičky naše drahé

● Mamičky a babičky počúvajúce aj piesne svojej mladosti.

V slnečné nedeľné poobedie 13. mája vo vestibule kultúrneho domu vítal prichádzajúce kostolianske dámy kvetinkou usmiate starosta obce Mgr. Gilbert Liška a jeho zástupca Pavel Hambálek.

mičkám, ale najmä babičkám pripomenuli ich mladosť a veselé a romantické zážitky z ich životov. Spokojnosť a veselie v tvárach odchádzajúcich dám hovorili samé za seba.

- r -

● Zdeněk Sychra dobre vie, ako sa spevom dostať do srdiečok mamičiek.

Ženy prišli osláviť svoj sviatok – Deň matiek. Ich srdcia potešili, spomienky vytiahol i smiech vyvolal populárny spevák Zdeněk Sychra so svojím hudobným programom. Odznali známe melódie ako Pod Akropolou, Rodný môj kraj, ale aj niektoré staré dobré šlágre Františka Křištofa Veselého. Na pobavenie publika nechýbala v repertoári ani skladba Len bez ženy, ktorá vyvolala búrlivý smiech a skandovaný potlesk už počas jej interpretácie. Ďakujeme organizátorom za príjemný zážitok, veď práve toto boli skladby, ktoré ma-

Označenie domácich miláčikov

Majitelia psov, mačiek a fretiek, pozor! Podľa platného zákona o veterinárnej starostlivosti č. 39/2007 Z. z. musí byť nezameniteľne označený transpondérom – mikročipom, alebo čitateľným tetovaním každý pes, mačka a fretka. (O výnimkách sa informujte u svojho veterinára.)

Od 1. novembra 2011 musí vlastník zvieratá na svoje náklady zabezpečiť identifikáciu a registráciu každého psa, mačky a fretky. Na psy, mačky a fretky, ktoré sa narodili pred účinnosťou tohto zákona, t. j. pred 1.11.2011, sa vzťahuje dvojročné prechodné obdobie, počas ktorého musia byť zvieratá označené. Toto obdobie sa končí 30. septembra 2013.

- r -

NOVOOTVORENÝ SALÓN PRE PSOV WENDY

Ulica Ľudovíta Štúra 811
Telefón: 0911 104 270

- Komplexná úprava vzhľadu psa: strihanie, kúpanie, trimovanie, strihanie pazúrov, čistenie očí a ušíek
- Kvalitná kozmetika, profesionálne nástroje
- Láskavý prístup

Letná paráda s dychovkou Tatrachemka

Nové podujatie – Leto s dychovkou – sa uviedlo v sobotu 28. júla veľmi úspešne. Všetko bolo vynikajúce, od slnečného a teplého počasia, až po hudbu, ktorou obecenstvo bavila dychová hudba Tatrachemka s výborným repertoárom. Spev aj hudobný sprievod rozospieval aj divákov, vyčaril spokojné úsmevy a pohodu na tvárach prítomných. Hudobné popoludnie spríjemnilo aj občerstvenie. Rozvoňavala cigánska, obľúbený poľovnícky guláš, osviežilo a trávenie podporilo správne vychladené pivo, biele aj červené víno a deti zapíjali sladkosti čapovanou kofolou a ovocnými džúsami. Dychovka vyhrávala až do večera a diváci ostali ešte dlho potom sedieť na svojich miestach s priateľmi, aby si spolu vychutnali leto a dozvuky tohto kultúrneho podujatia.

- r -

Kostolianskych „gulášistov“ pribúda

Kostolanci sa opäť prihlásili do súťaže vo varení gulášu, ktorá sa tento rok konala v Jaslovských Bohuniciach. Toto obľúbené jedlo všetkých Slovákov súťažne varilo viac ako 20 družstiev. Hlavným porotcom bol tentokrát Vincenzo Miele, známy kuchár z televíznej obrazovky.

Za našu obec súťažili dve družstvá. Každý tím sa snažil uvariť čo najlepší guláš, preto porota to naozaj ľahké nemala. Všetky guláše boli výborné a každý tím chcel vyhrať. Kostolanci sa síce neumiestnili v tomto roku na žiadnej z prvých troch priečok, ale podľa hodnotenia občanov a okoloidúcich, mali sme víťazstvo na dosah. Možno v budúcom roku sa na nás opäť šťastie usmeje. Všetkým zúčastneným išlo hlavne o dobrú pohodu a náladu, ktorej sme si aj v Bohuniciach dopriali dosýta.

- r -

● Pavel Hambálek a Vašo Hesko pri príprave mäsa do guláša.

● Družstvo gulášistov z Kostolian (vpravo) súťažilo aj v iných disciplínach.

● Vašo Hesko presviedča Vincenza Mieleho, že kostoliansky guláš je najlepší. Po chvíli tomu Talian skoro uveril...

REŠTAURÁCIA P & E vo Veľkých Kostolánoch

■■■■■ PONÚKAME

- polievky
- hlavné jedlá
- domácu bravčovú masť
- domáce škvarky

■■■■■ POSKYTUJEME

- rozvoz obedov dôchodcom
- rozvoz obedov firmám

■■■■■ PEČIEME

- pizzu od 18.00 do 21.30 hod.
- škvarkové pagáčiky (väčšie množstvo na objednávku)
- kysnuté záviný (väčšie množstvo na objednávku)

■■■■■ Informácie a objednávky ■■■■■
na tel. čísle

033 / 778 27 47
0918 427 322

■■■■■ ZABEZPEČUJEME

- rodinné oslavy
 - firemné posedenia
 - smútočné posedenia po pohrebe
- V prípade potreby dovoz stravy domov.

■■■■■ NA OBJEDNÁVKU

- obložené chlebíčky
- obložené misy
- pečené prasiatko
- pečené bravčové kolená
- pečené kačice s lokšami alebo dusenou kapustou a knedľou

Oživme svet našich dedov

Keď sa niekto nehrá s prehadzovaním kanálov na káblovke, vtedy si môže zvoliť na stálom čísle kanála trebárs aj TV Karpaty. Väčšinou sa tam objavuje dianie z piešťanského regiónu, samozrejme z okresného mesta a niekoľkých, takmer vždy tých istých obcí.

Pred pár rokmi robili zábery z Vatry zvrchovanosti a aj nedávno z remeselníckeho jarmoku. Spýtal som sa vtedy reportéra, či podľa neho u nás vo Veľkých Kostoľanoch nie je nič zaujímavé, napríklad z histórie. Vraj to záleží na niekom inom, neposudzuje ten, čo drží mikrofón v ruke. A tiež to nie je zadarmo. Pochopím, že reklama nie je zadarmo, ale náplň programu by skôr mal platiť záujemca a nie poskytovateľ... Odbočil som. Skôr chcem poukázať na to, že bol dobrý nápad obce dostať sa do povedomia širokého okolia remeselníckym jarmokom.

Myslím, že už pár storočí bola naša obec známa ako jarmočná, aj podľa kroniky. Starí Kostoľanci spomínali, že na terajšej Ulici C. Majerníka bolo voľakedy viac hostincov – krčiem, čo si jarmočná obec vyžadovala. Ešte žijúci občania si možno spomenú na jarmoky na Hollého ulici, ktorá v 50-tych rokoch minulého storočia slúžila už len ako „parkovisko“ gazdov čakajúcich na odovzdávanie kontingentu, predpísaného „materiálu“ ako ošipané, teľatá, husi a podobne. Materiál sa sústreďoval na priestranstve, kde stojí teraz zdravotné stredisko a bytovka. Vedľa lekáreň bola veľká váha aj na povozy. Vedľa predajne mäsa bola dlhé roky zberňa mlieka, ktoré tam denne pred večerom nosili v kanvičiach často deti gazdov.

Terajší jarmok sa sústreďuje väčšinou v blízkosti obecného úradu. Možno až sa stane tradičným, zaberie aj ďalšie ulice. A tu chcem poukázať na nejaké drobnosti a zároveň povzbudiť spoluobčanov, aby sa aktívne zapojili do jarmočenia a preukázania, že

• Takto prezentoval kováčske remeslo na vlnajšom jarmoku autor tohto článku.

Kostofanci tiež niečo dokážu. Skúsme dať jarmokom spontánnejší priebeh, aspoň taký, ako bol posledne. Tí, čo prídu predávať a chcú zarobiť, sú jedna skupina, ale treba oživiť i to, čo robilo život zaujímavým za našich dedov. A nemusí to byť len na zárobok.

Ja s mojím susedom Jurajom Stanikom sme vlni predstavili časť kováčskej dielne. Veľa sme toho neukázali po prvé preto, že som to starostovi ponúkol až týždeň pred akciou, a potom stánok aj s materiálom sme nestačili lepšie pripraviť. Druhá stránka bola, že robotu s kováčskym ohňom sme museli prerušiť, lebo žeravé uhličky lietali do okolitých

tvoriť mini múzeum. Keby mohla obec zabezpečiť priestor pre jeho starožitnosti a ďalšie prinesené aj z iných domácností, bola by to zaujímavá ukážka. Predstavte si ženičku v dennom krojovom oblečení pri kolovrate, alebo starej šijacej mašine – stroji, stolára s hoblíkom pri „ponku“. Viete, čo bola trlica, hachla, motovidlo, rárohy, merica, vreteno a iné? Keby boli priestory, kde to všetko uschovať, ešte sa v dedine všeličo nájde a nemuselo by sa to „nič“ za facu predávať motorizovaným nákupcom, „vážení občanov“. Oni to hravo speňažia a nám nezostane ani pamiatka!

• Šikovné ruky súčasnej hrnčiarky približujú prastaré ľudské remeslo.

SMÚTOČNÉ POĎAKOVANIE

Kolíška nie je pravým začiatkom života, ani hrob pravým koncom smrti, za ňou prichádza vzkriesenie a život večný.

A povedal Ježiš: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, ak by aj zomrel, žiť bude.“ Ján 11,25

Dňa 30. júla 2012 nás navždy opustila z pozemského putovania vo veku 83 rokov naša milovaná mamička, krstná mama, babička a prababička

**ANNA BELUSKÁ,
rod. Rehušová.**

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí sa s ňou prišli dňa 1. augusta rozlúčiť a odprevadiť ju na poslednej ceste. Ďakujeme za prejavenu sústrasť a kvetinové dary a vdp. farárovi Igorovi Gajdošovi za odslúženie sv. omše a dôstojnú rozlúčku.

Osobitne ďakujeme aj pracovníkom Obecného úradu Veľké Kostoľany.

Prosíme, venujte jej svoju modlitbu.

Smútiaca rodina

stánkov a boli by ich poškodili aj s ponúkaným tovarom.

Ak by sa na podujatí zúčastnili viacerí remeselníci, ktorí by chceli preukázať svoju zručnosť a zavčas by o tom pohovorili s vedením obce, mohol by sa vyčleniť priestor aj s potrebným zabezpečením. Lebo len náhodná – jednorazová akcia nemá svoje prístrešky. V prípade horúčavý vydržať na slnku celý deň je nemožné, no a dážd vyženie účinkujúcich domov... Ak by bolo možné zhotoviť dočasný prístrešok proti spomínaným vplyvom, mohli by sa pod ním predvádzať buď remeslá, alebo napríklad aj gazdovský dvor.

Vyššie spomenutý Juraj je zberateľom všakovakých starých predmetov, chce z nich vy-

Niekedy počuť, že o originálne ručné výšivky je záujem predovšetkým v západných krajinách. Naše mamy a babičky, čo ovládali rôzne druhy techník vyšívania, už nie sú medzi nami a naučiť sa vyšívať len z pohľadu na staré výšivky by si vyžadovalo predovšetkým hlboký záujem. O remeselnej zručnosti záujemkyň nehovoriac. V televízii vídať, že podobné činnosti udržiavajú a obnovujú väčšinou na moravskom Slovensku. Keď prídu odtiaľ dychovky, ich členovia sú vyobliekaní v originálnych vyšívaných krojoch. Moravania radi zachovávajú a obnovujú staré zvyky spojené s tou-ktorou dobovou činnosťou a predovšetkým neváhajú sa poobliekať do dobových odevov. Uvažujme o tom.

EMIL KOLAROVICH
Foto: archív

● Pena od hasičov patrí k tradičným zážitkom z osláv Dňa detí.

● Zorbing bol novou atrakciou na podujatí.

Deň detí s odkladom, ale perfektný

Dvojtyždňový odklad oslavy Dňa detí, z obavy pred predpoveďou nepriaznivého počasia, neznamenal, že tento rok deti o niečo prídu. A naozaj neprišli! Všetky tradičné atrakcie, ba i tie nové, boli perfektné a malí oslávenci si ich užívali nadmieru, pretože v deň osláv počasie vyšlo na jednotku.

Už pri vchode na ihrisko na deti čakali dva stany a pri nich boli nielen motorky, ale aj štvorkolka. Tí čo sa nebáli, mohli sa previesť ulicami obce so skúsenými vodičmi. Hneď za bránou bol stánok s občerstvením. Pod prístreškom bolo usporiadané dostatočné množstvo stolov a lavíc na oddych.

Samozrejme, až po tom, ako deti vyskúšali nafukovací skákací hrad či obriu šmýkačku. Nafukovacia stena, kde sa deti po oblečení do špeciálne upravených oblekov mohli prichytiť v hocijakej polohe, bola veľmi zábavná. Na strieľanie z luku a skrotenie býka stáli dlhočizné rady. Novinka – zorbing – priťahovala pozornosť skôr tých odvážnejších. Ale žiadne strachy! Organizátori sa postarali o bezpečnú prevádzku, pri každej atrakcii boli k dispozícii aj dospelí pomocníci.

A ako by to bolo, aby hasiči neprichystali hasiacu penu? Bola jej celá hora a vydržala všetky nájazdy veselých kostolianskych šarvancov. Ešte aj po hodine sa v jej zostatku deťúrence preháňali. Tí, ktorým rodičia poskytli menšiu finančnú hotovosť, mohli si v stánkoch kúpiť pre radosť aj rôzne hračky.

Pracovníci obecného úradu ďakujú všetkým, ktorí pomohli pre deti pripraviť toto podujatie. O zábavu a technickú spoluprácu sa postarali Pavol Kolarovič, Peter Kolarovič, Ľuboš Krivošík, Marcel Sasák, Jaro Vidlička, Mário Michalčík, Pavol Cisár, Michal Augustín, Andrej Današ a pracovníci firmy Katelstav, s. r. o.

- r -

● Ukázalo sa, že lukostrelci mali dobrú mušku.

● Detských atrakcií bolo v tomto roku neúrekom, každý si našiel tú svoju obľúbenú...

● Peter Kolarovič povozil všetkých záujemcov.

V septembri dovidenia!

Podakovali sme mamičkám, boli sme na výlete, navštívil nás Thomas Puskailer... Stihli sme toho dosť!

Mama, prvé slovo, ktoré vyslovili naše pery. Pri ňom si každý z nás predstaví svoju mamičku. Milú, starostlivú a láskavú... Všetkým patrí vrúcna vďaka a uznanie. Na sviatok našich mamičiek si v každej triede materskej školy – Lienky, Veveričky, Žabky aj Sovičky pripravili program z piesní, básní, tančiekov a scénok. Takto svojim mamičkám poďakovali za nehu, lásku, pohladenie, objatie, za prebdené noci, za pofúkanie rozbitých kolienok, za čítanie rozprávok pred spaním, za posmeľovanie v prvých chvíľach odlúčenia... Šikovné ruky detí vyrobili aj malý darček, ktorý iste poteší srdiečko každej jednej mamičky.

O tom, že deti majú ozaj šikovné ruky, sa mohli rodičia presvedčiť aj na výstav-

● K malému darčeku pridali chlapci aj milé vystúpenie.

● Vyskúšali sme z odpadov vyrobiť veci, ktoré nám môžu slúžiť ďalej.

ke prác vyrobených zo separovaného odpadu. Dať veciam druhú šancu. Posledný májový týždeň sa u nás niesol v duchu EKO – týždňa, ktorého hlavnou myšlienkou bolo ukázať deťom prakticky, zážitkovým učením poznávanie rôzneho druhu materiálu a jeho správne triedenie. Cieľom EKO – týždňa bolo aj upriamiť pozornosť detí na možnosti využitia odpadového materiálu pri rôznych ekohrách a kreatívnom vytváraní nových vecí zo starého, nepotrebného. Dokázali sme, že odpadky nie sú vždy len na vyhodenie, ale sa dajú tvorivým spôsobom využiť a byť aj krásne. Lienky vyčarovali Rajskú záhradu, Veveričky Svet robotov, Žabky zase Vodný svet a Sovičky Mačacie mesto. Úlohou materskej školy v oblasti environmentálnej výchovy je viesť deti k poznaniu podstaty ekologických zákonitostí, k rozvíjaniu estetického čítania a formovaniu citového, humánneho a morálneho vzťahu k ochrane a tvorbe životného prostredia.

Prílišným zdôrazňovaním poškodzovania prírody však môžeme vzbudiť v deťoch nežiaduce emocionálne zážitky: strach a bezmocnosť. Našou povinnosťou je preto ukázať im, že môžu pre Zem urobiť veľa prospešného. Už z tohto dôvodu sme pozvali bývalého superstaristu Thomasa Puskailera, ktorý rozbehol megaprojekt pod

názvom Ecotour 2012, na našu tradičnú rozlúčkovú koncoročnú opekačkovú párty Mami, oci, poď sa hrať! Tešili sme sa na atraktívny audiovizuálny program, zameraný na ekológiu a životné prostredie s rôznymi ekohrami, tombolou či možnosťou vyhrať „sodastream“ (ak si deti priniesli pomaľované tričko s ekologickou tematikou). Thomasovým tanečníckam sa najviac zapáčili trička Riška Mikulu a jeho sestričky, tak si odniesli domov výhru. Počas vystúpenia sa mohli deti pohrať s formulkami, učiť správne separovať odpad, a sodastream rôznych chutí

zdarma popíjať. Radosť nám trochu pokazila nepriazeň počasia. Pretože sme museli túto časť našej párty presunúť do telocvične základnej školy, ďakujeme p. riad. Anne Sokolovskej za poskytnutie priestorov.

No nielen počasie sa podpísalo pod naše sklamanie, ale bol to aj ľudský faktor, pretože sme očakávali väčšiu účasť. Thomas nám však náladu popravil a keď vyšlo slniečko, autogramiáda už mohla byť na našom dvore a každý, kto nebol a nevidel túto šou, môže banovať. Zábava pri opekačke pokračovala až do večera. Veľmi pomohli pri príprave samotní rodičia našich detí a finančným sponzorským darom aj mnohí podnikatelia. I touto cestou im chcem v mene rodičovského združenia a materskej školy poďakovať, že podporili túto myšlienku. Tým vlastne potvrdili, že im nie je budúcnosť našej planéty Zem ľahostajná, veď ide o budúcnosť našich detí.

Z prostriedkov rodičovského združenia sme si mohli dopriať aj koncoročný výlet, tentokrát na farmu Etelka, ktorá sa nachádza vo veľmi peknom prostredí na Prašníku. Deti boli unesené z hľadania pokladu, behania medzi kozičkami a ovečkami, či degustácie mliečnych bioproduktov.

Poslednou akciou v tomto školskom roku bola rozlúčka s našimi predškolákmi v triedach Žabiek a Sovičiek. Dochádzku v našej materskej škole ukončilo 27 predškolákov. Dostali do rúk Osvedčenia o absolvovaní predprimárneho vzdelávania, peknú knižku, sladkosť a boli slávnostne pasovaní na prvákov. Školský rok sme ukončili 29. júna, ale prevádzka MŠ pokračovala ešte 2 týždne, kým sme odišli na prázdniny.

Ďakujeme rodičovskému združeniu, všetkým priaznivcom, sponzorom, ktorí nám akýmkoľvek spôsobom pomáhali v uplynulom školskom roku, a tak prispeli k skvalitneniu pobytu detí a edukačného procesu v našej materskej škole. Užívame si čas oddychu, relaxu, dovoleníek, slniečka, ale aj nebezpečenstva a nástrah leta. Želám nám všetkým, aby sme ho prežili v zdraví, načerpali novú silu a elán, aby sme sa všetci opäť stretli 3. septembra pri otvorení školského roka 2012/2013.

J. STREČANSKÁ, učiteľka MŠ

● Na výlete farmár Martin Bagár ponúkol deti aj fajnovým jahodovým jogurtom.

Aj Kostofány písali históriu

Za Ondreja II., kráľa uhorského, roku Pána tisícdvjesto šesťadvadsiateho: „Pracovať, poklony a dary skladati, dane a iné poplatky odovzdávati, v kostole k Pánu Bohu v modlitbách sa utiekati, o úvodu prositi a poddane jeho veličenstvu, vojvodcovi Ivanu Eberhardtovi slúžiťi budete. Toto v platnosť uviesťi treba je z rozhodnutia jeho výsosti kráľa Žigmunda.“

Ako znelo skutočné oznámenie, nevieme, náš kronikár Alexander Jaroušek zistil mená a roky, respektíve dôvody. Hore uvedený rok 1226 je najstarší doteraz nájdený dátum o existencii hradu, či len opevnenia vtedy zvaného Zent Vít. Už vtedy v tomto hrade bol kostol, ktorý po rozšírení stojí doteraz. Jeho predná časť je pôvodná. Dalším jeho pánom – majiteľom bol Comes Šebus, o ktorom nie sú žiadne zaujímavé správy.

Názov Zent Vít získal podľa sv. Víta, patróna kostola. Patrónom je až doteraz. Pravdepodobne preto, že kostol na hrade bol prvým na okolí, až po Trnavu. Názov hradu sa zmenil na Kostofány, resp. Veľké Kostofány, čo udáva aj farská kronika. Tento názov sa uvádza už v 15. storočí, z čias dožitia husitského hnutia vôbec, a to na Slovensku. Z tohto obdobia sú ďalšie písomne zachytené udalosti.

Ide o Švehlu, vodcu časti husitských posledných bojovníkov, ktorí boli v službách kráľa Mateja. Po nedohodnutí sa v otázke žoldu sa Švehla so všetkými bojovníkmi bratíkmi utiahol na spomínaný hrad. Iste sa tu chcel usadiť, pretože ihneď opevňoval hrad a podnikal výpravy po okolí. Známa je jedna, a to neúspešná výprava do Trnavy počas jarmoku, kde sa naskytovalo veľa, dalo by sa povedať, koristi. Trnava ho však privítala zatvorenými bránami a na čelo jej obrany sa postavil Švehlov popredný veliteľ, ktorý so Švehlom nesúhlasil a včas varoval mesto Trnava.

Keď sa kráľ Matej dozvedel, čo prevádza Švehla, zanechal ťaženie v Dalmácii, odkiaľ aj Švehla dezertoval, a sám viedol vojsko na jeho pretrestanie. Po uväznení kráľ Matej pre potrebanie krvi hrad obliehal. Dátumy, kedy to bolo, sú nám zatiaľ neznáme. Švehla, vidiac svoju porážku, v noci ušiel i so svojimi bojovníkmi. Niektorých pochytili a spolu so Švehlom obesili na mieste, ktorému naši dedovia vravia „šibenice“. Toto sa odohralo v januári 1467, čím zaniklo aj husitstvo. Osadenstvo hradu bolo odvedené a hrad spustol, možno bol spálený.

Z revolučného roku 1848 nám ostali tiež spomienky, kedy do domu, vtedy obývaného slovenským zemanom Klimom, chodili na tajné schôdže národovci J. M. Hurban a M. M. Hodža.

Možno by sa niečo zaujímavé ešte našlo v chodbách pod kostolom a cintorínom, ktoré sú svedkami čulej minulosti na týchto miestach.

EMIL KOLAROVICH
kultúrny referent

Uspokojená zvedavosť

Tak ako plynú roky, každý sa vracia do spomienok na svoju mladosť, detstvo, alebo sa niekedy vyjavia v mysli spomienky na osoby, s ktorými sme počas života došli do styku. Mne akosi utkvela v pamäti pani učiteľka, ktorá ma učila v 1. triede základnej školy. Bola k žiakom milá, pekná a vedela pracovať s deťmi. Možno preto mi ostala na ňu pekná spomienka, avšak čo sa s ňou stalo a ako žije, to som nevedel.

V jednom čísle Katolíckych novín som si prečítal poďakovanie za príspevok o Titanicu. Keďže v tomto príspevku sa spomínala istá pani Strečanská, rodená Kolarovičová, ktorá údajne prežila stroskotanie Titanicu, a ja som Kolarovič a tiež po matke pochádzam z rodu Strečanských, zvedavosť ma akosi prinútila, aby som tejto autorke príspevku zavolať. Podľa mena, ktoré bolo v poďakovaní uvedené, som našiel číslo telefónu a v jeden nedeľný večer som uvedenej pani zavolať.

Áké bolo moje prekvapenie, keď som sa predstavil do telefónu a milá pani na druhom

konci sa ma spýtala, či som Cyril. Áno som, znela moja odpoveď. Po krátkom rozhovore mi pani Hnidková prezradila, že ona učila vo Veľkých Kostofánoch, dokonca mi povedala, že som v prvej triede ťažšie čítal, ba pamätala si mnohé mená žiakov. Podotýkam, že to je už asi 55 rokov. A prezradila, že ona bola za slobodná Fialová.

Tak mojou zvedavosťou som zistil, kde a ako žije osoba, na ktorú mám pekné spomienky a ešte som sa dozvedel bližšie príbeh o údajnej cestovateľke, ktorú zachránili pri stroskovaní Titanicu pred sto rokmi. So súhlasom pani Hnidkovej – Fialovej dávam k dispozícii príspevok pod názvom Sila lásky, modlitby a Božej pomoci na lodi Titanik.

Ak dovoľíte, milí čitatelia, zverejňujem aj úryvok z listu, ktorý mi poslala pani Hnidková – Fialová: „Vo Veľkých Kostofánoch som učila v rokoch 1956 – 1961. Veľmi rada na moje učiteľské roky spomínam. Stretla som sa iba s dobrými ľuďmi a milými žiakmi. Srdečne zdravím všetkých, čo na mňa nezabudli.“

CYRIL KOLAROVICH

Záchrankyňa Carpathia

V našej obci krátko pobývala aj Anna Zuščíková, ktorej rodiny sa takisto dotkla táto tragédia. Jej rodičia, ako bolo v týchto rokoch zvykom u Slovákov chodiacich za prácou do Ameriky, kúpili spolu so svojimi priateľmi, manželmi Heribanovcami z Košolnej, ranč v Argentíne. Spolu ho obhospodarovali a budovali podľa svojich snov. Lenže, ako sa hovorí, človek mieni a Pán Boh mení.

Tamohšie podnebie neprospievalo zdravotnému stavu otecka pani Anky, a preto im odporučili návrat na Slovensko. A tak mamička pani Anky pobalila svoje dve deti, ktoré sa im dovtedy narodili a vydali sa na spätnú cestu na Slovensko s trochou zarobených peňazí. Keď si kupovali lístky v prístave na loď, videli len predstavu, že budú opäť doma. V pokoji sa rozlúčili s oteckom a prepravili sa do New Yorku, kde nastúpili na loď Carpathia a vošli do svojej kajuty.

Cesta bola pokojná až do osudnej noci, keď radista Carpathie zachytil SOS Titanicu. Všetci poznáme z filmových spracovaní, ako rýchlo sa rozhodol kapitán Carpathie pomôcť a ako sa snažili čo najrýchlejšie dostať k po-

tápajúcemu sa veľikánovi. Po priplávaní na miesto nešťastia nebolo po lodi na hladine ani vidu, ani slychu, iba záchranné člny a všade plno ľudí v mrazivom mori volajúcich a prosiacich o pomoc. Tu sa začala záchranná akcia, keď sa postupne člny približovali ku Carpathii a uzimení vystrašení ľudia a deti nastupovali na pevnú palubu. Všetci boli uplakaní, lebo každý z nich nechával na palube Titanicu niekoho milovaného. Ešte pár dní sa hľadali na palube rodinní príslušníci navzájom a vyptovali sa každého, koho stretli. U niektorých sa ich nádej naplnila, u druhých pohasla natrvalo. Pomáhali si navzájom zachrániť, aj záchrancovia v podobe cestovateľov. Spísali zoznamy tých, ktorí prežili, aby v prístave podali presné informácie, ktoré boli zároveň telegrafované a loď nabrala smer naspäť do New Yorku.

Žiaden filmový príbeh však nedokázal zachytiť tú hrôzu a bezmocnosť, ktorú zažívali cestujúci na Carpathii, keď pri naložovaní pasažierov zo záchranných člnov dosiahli maximálnu ponornú výšku a museli z miesta katastrofy odplávať. Aj po odplávaní počuli v diaľke, napriek hlasnému hučaniu motorov, zúfalé výkriky ľudí, ktorí ostali v mrazivej vode a darilo sa im ešte prežiť. Pomôcť sa však nedalo, lebo nablízku nebola žiadna ďalšia loď, ktorá by ich nalodila.

Tento príbeh často rozprávala mamička svojim deťom, keď o tejto tragédii hovorili. Starší súrodenci, ktorí boli s ňou na lodi, si aj čoto pamätali a mladší boli zvedaví. Takto si to pamätala z rozprávania svojej mamičky aj pani Anka, najmladšia z detí, a odovzdala príbeh ďalej svojím deťom.

Redakcia

Sila lásky, modlitby a Božej pomoci na lodi Titanic

Skôr, než odidem do krajiny nenávratna, rada by som vám porozprávala zážitok, ktorý bol v mojom živote veľmi silný. Je stále živý a nezabudnuteľný. Verím, že zaujme aj vašu pozornosť. Bolo to stretnutie s veľkou cestovateľkou na lodi Titanic. Zároveň je to môj darček k stému výročiu potopenia tohto gigantu.

Písal sa rok 1956 a ja som od jesene začala učiť vo Veľkých Kostofanoch pri Piešťanoch. Bývala som v malom domčeku pri úzkom potôčiku Holeška. Moja pani domáca Margita Pavlovičová bola vzdelaná a bystrá dáma. Plynule rozprávala nemecky a maďarsky. Milovala knihy. Vzájomne sme si dobre rozumeli. Rada som počúvala jej veselé i smutné zážitky, ktorých bolo neúrekom. Raz som prišla domov zo školy a pani domáca bola v srdečnom rozhovore s jednou staršou ženičkou. Na hlave mala bledý ručníček, blúzku a sukňu z modrotlačie, tmavú jednofarebnú zásteru a obutú čierne filcové papučky s malým gombíkom na boku. Pozdravila som ich.

Už som vstupovala do chalúčky, keď som zrazu počula hlas pani domácej: „Pani učiteľka, poďte sem, niekoho zaujímavého vám predstaviť!“

Prístupila som k nim, ženička ma milo privítala pokojným dobráckymi očami a s úsmevom. Z mojich úvah – čo môže byť na tejto starej tetuške zaujímavé – ma vyrušil hlas pani domácej: „Táto ženička cestovala na lodi Titanic, určite ste o tom veľkom nešťastí počuli!“

V tom sa pokojná tvár návštevníčky úplne zmenila. Oči sa jej naplnili slzami a hrôzou. Hlasitý plač sa striedal so smiechom. Nohami priam dupotala. Zopala ruky, dvihla ich dohora a neprítomne sa dívala na oblohu. Slzy sa jej rýchlo kotúľali po líkach, zmáčali jej blúzku, a potom ich začala utierať do furtušky. Neboli to však obyčajné slzy. Všetky akoby rozprávali, no ja som im nerozumela. Každá slza bola ako zrkadielko, v ktorom som ja ešte nemohla vyčítať pripomínajúcu situáciu na lodi. Celým svojím zjavom predstavovala prežitú katastrofu. Pri znám sa, že som sa veľmi nafakala a netrpelivo i so strachom som začala očakávať ďalší vývoj rozhovoru.

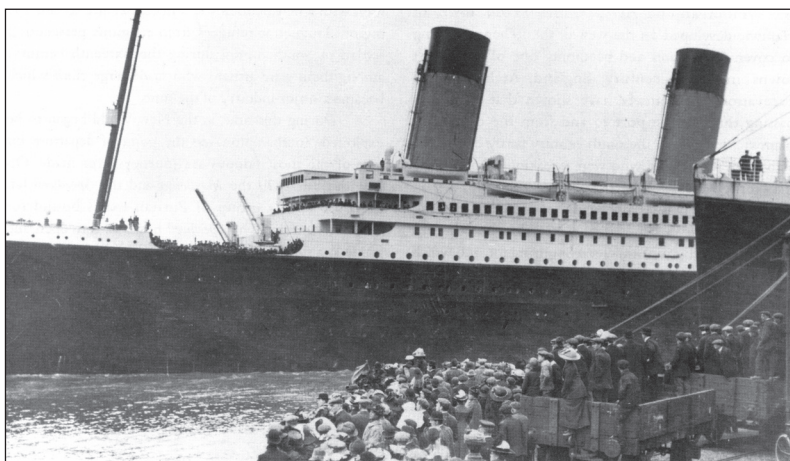
Pani domáca určite nerátala až s takou reakciou, a preto začala rozprávať ona: „Viete, pani učiteľka, mladá sa vydala a manžel prácu nikde nenašiel, a preto sa rozhodol ísť hľadať šťastie ďaleko za more do Ameriky. Rozlúčili sa a sľúbil jej, že sa skoro stretnú v Amerike. A veru sa mu pošťastilo. Našiel si dobrú, i keď ťažkú prácu v bani. Hneď prvé doláriky odkladal na šifkartu pre svoju milovanú. Nemusela dlho čakať. O krátky čas sa to aj podarilo. V jej dušičke konečne začala vládnuť radosť. Lásky k manželovi bola taká silná, že hneď začala s prípravami na dlhú cestu.“

Ženička sa už trošičku upokojila a hneď

začala traslávym hlasom dopĺňať: „Zbalila som si dokumenty, trošku jedla, oblečenie. Nezabudla som ani na modlitebnú knižku a ruženec. Vedela som, že cesta bude neoknečne dlhá a stálou modlitbou budem prosiť Pána Boha a Matku Božiu, aby ma ochraňovali a pomohli našej veľkej láske. Nastala chvíľa lúčenia. Batôžtek som dala na chrbát a smelo som vykročila presne podľa plánu na dlhú púť za svojím milovaným.“

Opäť sa úsmev a pokoj zjavil v jej tvári. Na chvíľu sa odmlčala. Bolo na nej vidieť, ako ich láska odlúčenosťou zmocnela. Túžba za stretnutím stále rástla, preto bez obáv a zábran smelo cestovala súšou do anglického prístavu Southampton. O stretnutí s loďou sa nasledovne rozhovorila:

„Lod' bola obrovská, ani domy som také nevidela. Bolo tam množstvo ľudí. Všetci boli veselí – tí, čo nastúpili na lod' i tí, čo mohutný Titanic prišli vyprevadiť na prvú dlhú plavbu. Verila som, že viacdňovú plavbu loďou v pokoji prežijem a na druhom brehu už bude čakať môj milovaný. Lod' vyplávala 10. apríla 1912. Stále som sa modlila ruženec a tešila sa na dlho očakávané stretnutie. Po piatich

dňoch plavby zrazu začala v podpalubí presakovať voda. Nevedeli sme, čo sa hore deje. Chlapi začali mať strach. Rozhodli sa, že sa idú presvedčiť a zistiť príčinu pribúdajúcej vody na podlahe. Ja som sa rozhodla ísť s nimi. Tam už bola veľká panika. Páni už vedeli, že idú zachraňovať ženy a deti. Ako som sa náhlila dlhou chodbou, zrazu chcel zo mňa ktosi strhnúť šaty. No ja som mala takú silu, že som ho odsotila a ešte rýchlejšie bežala za chlapmi. Čo som videla, to bola Sodoma a Gomora. Hrôza! No moja veľká túžba ma hnala stále dopredu. Nič a nikto ma nedokázal zastaviť. Anjel strážny aj Matka Božia boli stále pri mne. Vrucne som sa modlila a prosila o Božiu pomoc. Mala som takú silu, že som sa dokázala pretlačiť na miesto, kde prekladali ženy a deti do člnov. Ani neviem ako, zrazu som sa ocitla v záchrannom člne. Vyčerpaná telesne i duševne som sa triasla, kričala, plakala. Boli to kruté chvíle, na ktoré sa zabudnúť nedá.“

Potom si vydýchla a už nebola schopná ďalšieho rozprávania. Vzlykala, ticho plakala a stíchla. Tak sme sa aj rozišli. Nebola som schopná slova ani ja. Pani domácu bolelo, že ženičku rozhovor tak strašne vyčerpal. Viac

ako päť desaťročí mám tento obraz i slová v pamäti. Bohužiaľ, na priezvisko som zabudla, ale útlá ženička je v mojich predstavách stále živá.

Moja obrazotvornosť nebola schopná vytvoriť až takú atmosféru pohromy, ktorú musela veľká cestovateľka na lodi prežiť. Po niekoľkých rokoch som videla druhú verziu filmového spracovania o smutnom konci veľkého štastia na lodi Titanic, ktorý spracoval kanadský režisér James Cameron v roku 1997. Jej rozprávanie o prežívaní posledných minút na lodi bolo naozaj verné. Pri sledovaní filmu som ju stále hľadala. Veď do toho deja jej rozprávanie tak pasovalo, akoby sama písala scenár o poslednej rozlúčke s obrovským a moderným Titanicom, nad ktorým sa 16. apríla 1912 v skorých ranných hodinách zavrela hladina mora. Už som začala rozumieť hovoriacim slzám, ktoré pomáhali mojej veľkej cestovateľke pri opise tragédie posledných chvíľ na lodi. Každá slza odzrkadľovala hrozné chvíle nešťastia a bola ako fotografia nevidanej skazy. Veľká láska jej pomohla prekonať prekážky a dodávala jej silu. Vrucna modlitba jej ukázala cestu k záchrane

a Božia pomoc ju chránila pred veľkým nebezpečenstvom.

O tejto veľkej cestovateľke zatiaľ nik nepísal. Vo Veľkých Kostofanoch sa na ňu zabudlo. Na obecnom úrade o nej nič nezaznamenali. Nechcela som sa zmieriť s tým, že príbeh bude napísaný bez mena. Jedného dňa mi napadlo zatelefonovať na Rímskokatolícky farský úrad vo Veľkých Kostofanoch. Bola to moja posledná šanca. A mala som šťastie. V telefóne sa mi ozval príjemný hlas dôstojného pána Igora Gajdoša. Mojou otázkou, čo vie o cestovateľke na Titanicu, bol prekvapený. Nič o nej nepočul, no bol ochotný zistiť informácie a mojej prosbe vyhovieť. So zánietením sa pustil do pátrania. O týždeň som na farský úrad zavolať druhý raz a dôstojný pán farár oznamoval: „Vo Veľkých Kostofanoch sa predsa našli ľudia, ktorí ochotne hľadali vo svojich spomienkach zabudnutý príbeh. Prvé informácie som získal od kostolníckej manželky. Pani Capková sa s radosťou rozhovorila o príbehu a vedela odpovedať na všetky otázky. Cestovateľka sa volala Júlia Strečanská, rodená Kolarovičová. Narodila sa 12.4.1883 vo Veľkých Kostofanoch. Jej manžel sa volal Štefan Strečanský a pochádzal zo susednej obce Dubovany. Zomrela 25.12.1958. Pochovaná je na cintoríne v tamojšej obci. Zrazu spomienok na hrdinku príbehu bolo veľa. Dokonca sa ozval aj jeden hlas: Veď to bola moja prebabka.“ Hlas v telefóne stíchol. Ja som sa srdečne poďakovala a s chuťou som príbeh dopísala.

Čo dodať na záver? V príbehu je priam neuveriteľné svedectvo o sile lásky, ktorú chránila úprimná modlitba a Božia pomoc zasiahla v pravý čas.

**Zaznamenala
MÁRIA HNIDKOVÁ, rodená Fialová**

TURNAJ FUTBALOVÝCH PRÍPRAVIEK

Chceme prilákať viac chlapcov

V sobotu 2.6.2012 sa na štadióne vo Veľkých Kostolnoch konal futbalový turnaj vekovej kategórie U10. Zúčastnilo sa na ňom desať družstiev rozdelených do dvoch skupín, v ktorých sa zrodili tieto výsledky.

Skupina A: Slovan Hlohovec – Lokomotíva Trnava 0:0, Jaslovské Bohunice – Moravany 0:3, Inter Bratislava – Slovan Hlohovec 2:0, Lok. Trnava – J. Bohunice 6:2, Moravany – Inter Bratislava 0:3, Slovan Hlohovec – J. Bohunice 5:2, Moravany – Lok. Trnava 2:2, Inter Bratislava – J. Bohunice 5:1, Slovan Hlohovec – Moravany 2:0, Lok. Trnava – Inter Bratislava 1:0.

Skupina B: Veľké Kostolany – Horná Krupá 1:4, Šulekovo – Križovany n. D. 3:1, Leopoldov – V. Kostolany 0:0, H. Krupá – Križovany 5:1, Šulekovo – Leopoldov 5:0, V. Kostolany – Križovany 1:0, Šulekovo – H. Krupá 2:2, Leopoldov – Križovany 3:1, V. Kostolany – Šulekovo 0:3, H. Krupá – Leopoldov 1:1.

Skupina A

1. Inter Bratislava	4	3	0	1	10:2	9
2. Lokomotíva Trnava	4	2	2	0	9:4	8
3. Slovan Hlohovec	4	2	1	1	7:4	7
4. Moravany	4	1	1	2	5:7	4
5. Jaslovské Bohunice	4	0	0	4	5:19	0

Skupina B

1. Šulekovo	4	3	1	0	13:3	10
2. Horná Krupá	4	2	2	0	12:5	8
3. Leopoldov	4	1	2	1	4:7	5
4. Veľké Kostolany	4	1	1	2	2:7	4
5. Križovany n. D.	4	0	0	4	3:12	0

V zápasoch o umiestnenie najskôr v súboji o 9. miesto porazili J. Bohunice Križovany 8:2, o ôsmom a siedmom mieste museli rozhodnúť až penalty, keďže sa zápas medzi V. Kostolany a Moravanmi skončil nerozhodne 2:2. V nich boli úspešnejší chlapci z V. Kostolany v pomere 2:1. Piate miesto získal

● Farby Veľkých Kostolňan obhajovalo na turnaji družstvo v tejto zostave.

Slovan Hlohovec, keď porazil Leopoldov 2:0, a tretie miesto Horná Krupá po víťazstve 5:3 nad Lokomotívou Trnava. Pohár si zaslúžene odnieslo najlepšie družstvo Inter Bratislava, ktoré si poradilo vo finále so Šulekovom 2:0.

Cenu pre najlepšieho hráča dostal Jakub Kolník z Interu Bratislava, najlepší strelec turnaja sa stal Andrej Lackovič zo Šulekova a najlepší brankár Kristián Čarnogurský z V. Kostolany. Organizátori ocenili aj dva najmladšie talenty – Samka Strečanského a Adriana Malovca z V. Kostolany.

Ďakujeme celému vedeniu Futbalového klubu Veľké Kostolany na čele s prezidentom Michalom Podolanom za možnosť usporiadať toto podujatie, všetkým rodičom a tým, ktorí

pomáhali s prípravou a samotným priebehom turnaja. Veľká vďaka patrí sponzorom klubu – Witex plus, ŠUPA – záhradná technika, MACO-sk, Agrodeal, Roman Hovorka, Potraviny Dovičič, Jomastav, Kovovýkup Valko, R-Respect, PUKplus, DMplast, Ab-vet, bez ktorých by sa turnaj nemohol uskutočniť. Tiež ďakujeme zástupcovi starostu obce Pavlovi Hambálkovi za otvorenie turnaja a záverečné odovzdanie cien.

Dúfame, že úspech tohto turnaja nám ešte viac pomôže v práci s mladými futbalistami a prilákame viac detí, aby sa šport nevytratil z ich každodenných aktivít.

JURAJ BACHŇÁK, tréner
RADOVAN MALOVEC, vedúci mužstva

● Pohár pre víťazný tím turnaja – Inter Bratislava.

● Najlepším brankárom turnaja sa stal Kristián Čarnogurský z Veľkých Kostolňan.